

[Justitsministeren.]

mer kun nærede et lønligt Haab om at komme ind i den danske Rigsdag, havde jeg allerede længe været Landstingsmand. Man maa derfor tilgive mig, at Vanen fra Landstinget er gaaet mig noget i Blodet. Og det er saaledes derovre, at en Andenbehandling drejer sig om Ændringsforslagene og ikke plejer at tage dobbelt saa lang Tid som første Behandling. Jeg har maaske lidt vanskeligt ved at vænne mig til en anden Praksis, og jeg havde derfor tænkt mig at indskrænke mig til et Par korte Bemærkninger om selve de stillede Ændringsforslag. Men jeg skal, foranlediget af denne omfattende og særdeles interessante Diskussion og de mange tankevægtige Foredrag, jeg har oplevet i Aften, alligevel gøre nogle enkelte Bemærkninger yderligere.

Jeg maa først takke den ærede Ordfører for Socialdemokratiet og den ærede Ordfører for Det radikale Parti for deres indgaaende Redegørelse, som jeg i det store og hele kun kan være glad for. Den ærede Ordfører for Det konservative Parti, eller Hovedordføreren for Det konservative Parti, det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen, sagde, at jeg kunde være overordentlig tilfreds, fordi alt det, som de forskellige Organisationer havde stillet Krav om, nu havde Udsigt til at blive gennemført. Dette ærede Medlem gik lige saavel som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt og det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) ud fra, at det særlig var Alkoholkapitalen, der dikterede mig min Optræden. Jeg tror endog, at det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) ligefrem slog fast, at dette Lovforslag var et af de smaa Skridt, som Alkoholkapitalismen her til Lands *som altid* har været en Mester i at tilrettelægge. Det ærede Medlem nikker. Han anser mig altsaa for paa dette Omraade at være en Agent eller Fuldmægtig for Alkoholkapitalismen. Jeg maa sige, at det er først i Aften, jeg har været klar over denne Forbindelse. Hidtil har der ikke været mange, der har kunnet blive Kapitalister af den Alkohol, jeg har nydt. Nej, hvor meget de ærede Medlemmer paastaar det modsatte, saa er Sandheden den, at dette Lovforslag er foranlediget af undertegnede selv og ud fra de Erfaringer, jeg havde som Justitsminister i første Omgang. Men ved at tage Spørgsmaalet op — idet jeg spurgte i Ministeriet, hvad der egentlig var sket paa Grundlag af de Indberetninger om Natklubber o. s. v., som jeg kendte fra dengang — ved at tage Spørgsmaalet op og ved at tumle med dette Lovemne naaede

jeg til det principielle Synspunkt, at et er en Næringslovgivning, et andet er en Lukkelovgivning, men en Helligdagslovgivning har efter min Mening af Hensyn til Kirken intet som helst andet at foreskrive end at sikre Helligdagsfreden og Gudstjenesten o. s. v.

Ud fra dette Princip byggede jeg dette Lovforslag. Det indeholder saa tillige nogle Bestemmelser om Arbejdsfrihed, som man ved, men herom har der ingen Unighed været, heller ikke om Udvidelserne og Dispensationerne i saa Henseende. Jeg føler mig derfor ikke som nogen Agent for nogen som helst af disse Organisationer, der har henvendt sig, og som for øvrigt ikke har henvendt sig til mig; jeg har ikke faaet nogen Art af Henvendelse fra disse. Maa jeg i denne Forbindelse oplyse, hvad der vil være naturligt at oplyse, at jeg heller aldrig har været til Væddeløb. Det medfører maaske en vis Risiko at sige det fra denne Talerstol, men det bør dog ikke under denne Forhandling undertrykkes: jeg har aldrig været til et Væddeløb.

Naar det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen siger, at naar vi faar gennemført disse Smaaforbedringer, faar vi en Helligdagslov saa ideel som overhovedet muligt, vilde jeg, hvis det var paa et tidligere Tidspunkt paa Dagen, og jeg selv i alt Fald var mere vaagen, gerne optage en lille Diskussion med ham om, hvad han forstaar ved Ordet „ideel“. Dette drejer sig om nogle smaa praktiske Forbedringer, men det har efter min Mening hverken noget med Principper eller med Ideer at gøre, det ligger himmel langt fra det, jeg kalder ideelt. Det glæder mig at konstatere, og jeg konstaterer det med Eftertryk, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen er udpræget Tilhænger af Stilhed om Søndagen.

Til den ærede kommunistiske Ordfører (Thomas Pedersen) vil jeg sige, at han har en Del at lære endnu, inden han kommer paa Højde med den Opportunisme, der vil kendetegne ham i Løbet af nogle faa Aar, naar han er mod at gennemføre disse Ændringer, fordi det i saa Fald vil blive vanskeligt at gennemføre en dyberegaaende Ændring af Helligdagsloven senere. Om dette sidste kan det ærede Medlem for øvrigt ikke vide noget som helst. Det tyder i alt Fald ikke paa, at han anser den kommunistiske Indflydelse for at være i stærk og hurtig Stigning her i Landet. Det tror jeg heller ikke den er. Men i al Almindelighed vil jeg anbefale ham i dette Land, hvis han har studeret det historisk, at hugge hver lille Ændring, der overhovedet er at faa,